

(Marathe)

1033
9/91

1590

10

P

Navin Shivaji (alias) Nana Frari Powada.

Printed by Bondua in Marathi

1590
Mar

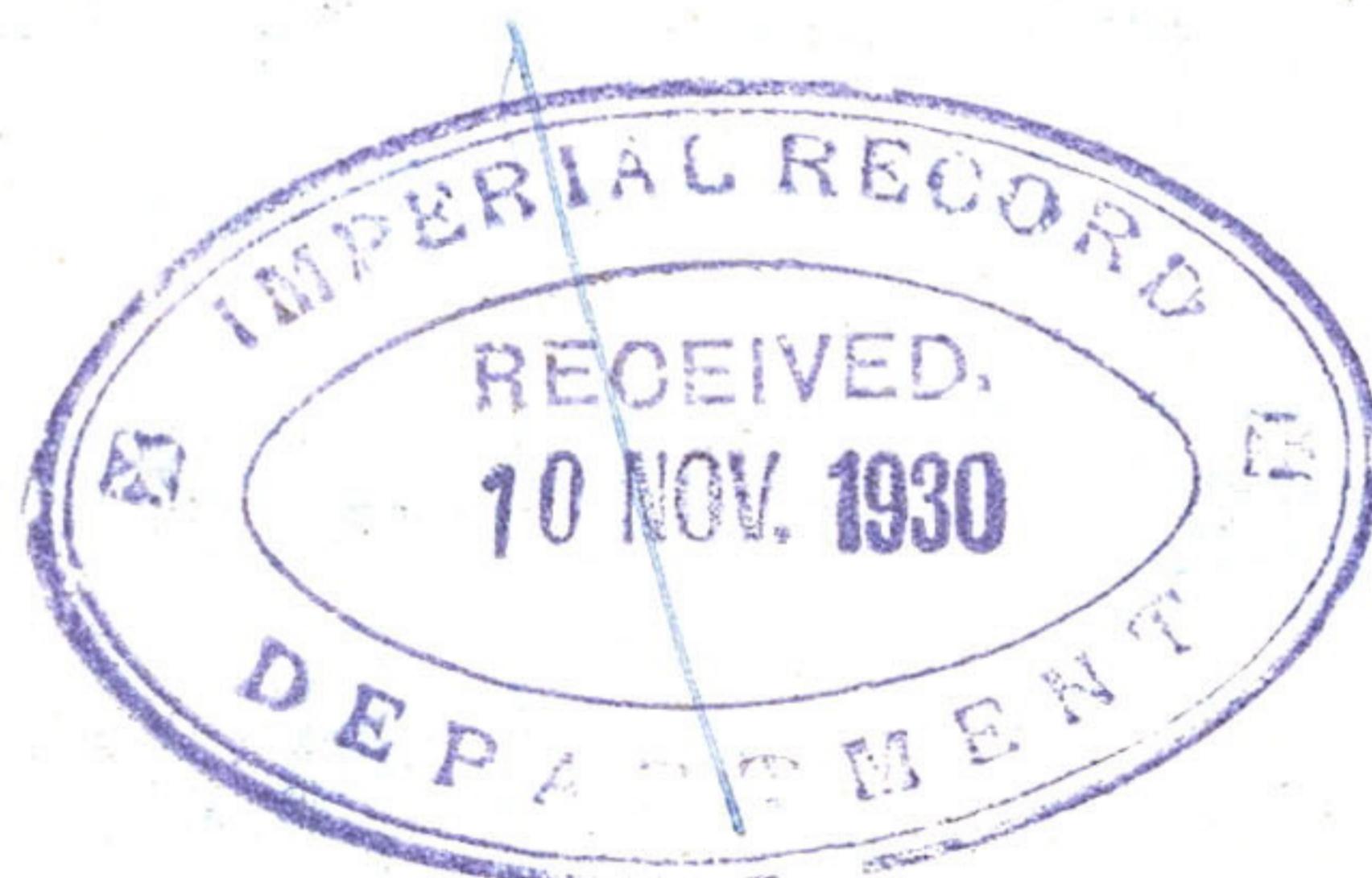
नवीन शिवाजी (अथवा) (2 copies)

नाना फरारी पोवाडा

“नाना आला” नाना आला—पोलिस घावरला
बंले नाना कोळी आला तो नशिकवाडा

किंमत १ आणा

श्री. अ. ब. कोल्हटकर बी. ए. एल. एल. बी. कृत

नवीन शिवाजी [अथवा]

नाना फरारीचा पोवाडा.

चाल--[धन्य शिवाजी तो रणगाजी]

‘नाना आला’ नाना आला-पोलिस घाषरला
नूर तयाचा पहा उतरला चेहेराही सुकला॥४०॥
गरिबापुढे फार बडवडे ताव देह मिशिला
आज जगच्या जागींत्याचा दण्डुकाचि गळला
बाषाला जो बाष न मानी आई न आईला
पहा कसा तो गोगलगाई सम आतां बनला
बाषावाणी डुरक्त होता ‘हुक्म डर’ बोल
आज फाटला विजार त्याची केसहि तोण्डाला

काय ' शिपाईदादा, ऐसा प्रकार कां घडला
 दृष्टकत योले नाना आला तो नाशिकवाला ॥१॥
 ' नाना आला ' नाना आला-योलीस घावरला
 नूर तयाचा पहा उतरला चेहेराही सुकला
 नानाकोळी, जमात भोळी, विक्कि लाकुड मोळी
 किंवा धरुनी मच्छि मासळी झुटुभू सांभाळी
 परी इंग्रजी कायदा तया छळि वेळोवेळी
 फारेषाचे लचांड त्याला पाडित जंजाळी
 क्यं बैं अन्धे क्यं नहि देखी तारांची जाळी
 ' अच्छा डाळूं अभी जेलमें ' सप्तकी सप टोळी
 शम्भर वर्षे असा इंग्रजी जुलम तया जाळी
 दरेक अपुरुषा झोंपडीपध्ये अश्रु पहा ढाळी
 सुकुन्द कोळी सच्चा; त्याचा बच्चा, हा वेळी
 हण्ड थोपटुनि नाना आला कोळ्यांचावाली ॥२॥
 ' नाना आला ' नाना आला-योलीस घावरला
 नूर तयाचा पहा उतरला चेहेराही सुकला

हिंसा कोणी करिल तयाची घंद करीन वाचा
 ह्याण 'गांधिचा भक्त असे मी भुक्त अहिंसेचा
 गांजिल कोणी गरिबाला जो साहन त्या कच्चा
 करिन तयाचा चट्टा मट्टा जणुं मिठभाकरिचा
 महालक्षि पैकीं पाटिल दादा मालक गांवाचा
 फारेष्टाचा हापिसर येवो गर्व हरिन त्याचा
 दीनांचा मी सखा सोयरा गोर गरीबांचा
 मूर्तिमंत्र सैतान पातला तरि न डरायाचा
 आला नाना करी सामना हरि ताठा तुश्चा
 काय मजपुढे पाढ कुणाचा उभे राहण्याचा॥३॥
 'नाना आला' नाना आला—पोलिस घावरला
 नूर तयाचा पहा उतरला चेहेराही सुकला
 मारवाडि पहु करी लवाडी देइ अती धोका
 कवडी कवडी माया जोडी रडवितसे लोका
 घरांतली ही घृसवि समजा कीं काळा पोका
 सावळारिही त्याची न्यारी लुटि सारा पैका

‘घीनो पैसो’ पैसोनो घी करि धनपल काळ
 फाल्गुण शिमगा फाग-चढावितो व्याज असें कैका
 लिही चोपद्या पोकळ खोट्या दुप्पट घे रोखा
 उके वायहा तरी आणितो टांच शील शिका
 महामारि कां ये न अशांना कां न होई वाखा
 मारि उपाशी मुलें वायका देई दुःख शोका

‘नका घावरू’ नका घावरूं हांक अशी ऐका
 नाना आला काळ तयांचा कापाया नाका ॥ ३॥

‘नाना आला’ नाना आला-पोलिस घावरला
 नूर तयाचा पहा उत्तरला चेहराही सुकला
 कोणी ह्याणती तात्या टोपी पुनरपि अवतरला
 कोणी ह्याणती तंद्या भिले पुन्हां देह धरिला
 कोणी ह्याणती फडके आला फडकत झेंड्याला
 वासुदेव बळवंत कराया सर इंग्रजि किला
 कोणी ह्याणती झारिवालिने पुरुष जन्म धरिला
 कोणी ह्याणती भाऊ सदाशिव पानपतावरिला

कोणी ह्याणती राव उमाजी पुन्हां सजिव झाला
 कोणी ह्याणती शिवरायचि हा उदयाते आला
 सर्व 'बोलती नाना आला हा नाशिकवाला'
 सही सरली इंग्रजांचिही काळ अतां फिरला॥५॥
 'नाना आला' नाना आला-पोलिस धावरला
 नूर तयाचा पहा उतरला चेहेराही सुकला
 कथा आयका जवां मर्दहो या नव मर्दाची
 फारेष्टाचा एक हाफिसर सर्व जनां जावी
 जुलुम तयाचा सहन होईना कारकार्द त्याची
 काळि कुट्ट जाहली, सकळिका पुरे वाट साची
 नानाचा बहु जीव कळवळे ईश्वरासि याची
 देई संधि मज उतरण्यासि या घमेणड नीचाची
 वेळाहि आली लवकरि त्याच्या इच्छा पूर्तीची
 दौन्या वरती स्वारी निघाली त्या सुर वष्टाची
 घोड्या वरती सवार झाला घे भाला वरची
 पिस्तुलही तो अषुल्या अंतिल जाकिटांत खोंची

जंगलवाला जंगलांतली आड वाट वेंची
 घोडा जाई इकडे तिकडे त्या सत्वर स्वेच्छी
 नाना वरती रोष तयाचा निन्दा करि त्याची
 हणे 'लुटारु चोर' तयाच्या थूः थूः जिनगीची
 इतक्यामध्ये नाना आला मुर्वत त्या केची !
 फारिष्ठावरि अरिष्ट लोटे करुं लागे चीची ॥ ६ ॥
 'नाना आला' नाना आला-पोलिस घावरला
 नूर तयाचा पहा उतरला चेहेराही सुकला
 हष्टिस पडतां फारिष्ठाचा उर्मट अधिकारी
 नाना तयाच्या श्रीमुखांत तो दहा वेळ मारी
 त्यासि विचारी कोण लुटारु कोण करी चोरी !
 गरिबांचा मी वाली नाना की तूं अधिकारी
 पगार भत्ता स्वाऊनि करितां हराम स्वोरि तरी
 गरिबांना नाडोनि उकळितां लांच कुदळ स्वोरी
 नेऊनि येथिल लाकुड फांटा बान्धितसा कोटं
 हवोले तुमच्या पापाचिच ही मत्ता काय सरी

गरिबां वरती भरतां खटले फुकट फोजदारी
 करितां त्याच्या घरी उन्हाळा जगतीं या न सरी
 धिक धिक तुमचें जिणें पातकी वराल नरकशुरी
 पुण्यवान मी असें तुह्यांहुनि नाना सर्वपरी
 ‘नाना आला’ इंग्रजांसही सवाल आज करी
 राज्य घेतलें लषाडिनें कीं मारुनि तरवारी॥७॥

‘नाना आला’ नाना आला—पोलिस घावरला
 नूर तयाचा एहा उतरला चेहेराही सुकला
 वदा चोर कलाहळ किंवा तो शिव छत्रपति
 वदा चोर तो हेस्टिंग्जचि कीं शिन्दे प्राज्ञ अति
 वदा चोर तो वेलस्ली कीं बापु वीरकीर्ति
 वदा चोर तो ढलहोसी कीं नाना रणशक्ति
 वदा चोर तो कर्शन् किंवा नौरोजी सुमति
 वदा चोर तो मॉण्टेस्थु कीं दिलक विष्णु वृत्ति
 वदा चोर तो सायमन् किंवा गांधी वंद्य जगतीं
 वदा चोर मी किंवा स्वारी तुमची मज पुढती

नाना आला चोर लुटारु जे कुणि हें वदती
 त्यांसि विचारा प्रश्न चोर ते कोण सरे ठरती॥८॥

‘नाना आला’ नाना आला-पोलिस घावरला।
 नूर तयाचा पहा उतरला चेहेराही सुकला
 कार विरमला शरणहि आला हपिसर नानाला।
 पश्चात्तपें त्यांने त्याचा चरण युग्म घरिला
 सणे करावी क्षमा जाहला पापभार याला
 बुन्हां न घेइन लांच कुणाच्या शिवेन पैशाला
 मुदत सम्पतां ठेविन स्खालीं नौकरिचा विला
 मनांत विनविन राष्ट्र मुक्ततेस्तव त्या ईशाला
 फिरविन चरखा घालिन खादी नमिल गांधीजीला॥
 नित्य निवटुनि मागिन आयुर्दाय बहु त्याला
 नाना आला-चोर नसे हा कैवारी सकलां
 जो जो कोणी दुःखित त्याच्या साधिल कार्याला॥९॥

‘नाना आला’ नाना आला-पोलिस घावरला।
 नूर तयाचा पहा उतरला चेहेराही सुकला

घीनो पैसो पैसानो धी करि धनमल काका
फालगुन शिमगा फाग चढवितो ब्याज असे कैका

मारवाडी बहु करी लबाडी दें अती धोका
वरांतली हि बुसाची समजा कीं काळा नोका
नका वावरु नका घावदु हाक अशी एका

लिहिं चैपड्या पोकळ खोळ्या वे दुष्पट रोखा
महामारी कां येन अशाना कां न होई वाला
नाना आला काळ तयांचा के गांगा नाना

मुद्रक व प्रकाशक:--पी. बी. प. ठक
“ श्री पांडुरंग वैभव प्रेस ” सुर्यमहाल मुंबई नं. ४
या पुस्तका संबंधी सर्व प्रकारचे हक्क प्रकाशकनी ठेविले आहेत